ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ବାଷଠିତମ

ରୋମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସମୟ: ଦର୍ଶନର ଉନ୍ମୋଚନ

Jeff Pippenger

2024-03-27

ରୋମ ଏହି ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଏବଂ ରୋମ ତାହାର "ସମୟ" ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଏହା ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବକ୍ତବ୍ୟ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯାହାକି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବୁଝିବା ଉଚିତ, ତାହାକୁ ବୁଝାଯିବା ଉଚିତ:

> "ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏକ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଖୋଲାଯାଇଥିବା ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏହା ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରେ। ଏହି ପୁସ୍ତକର ଶିକ୍ଷାମାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ରହସ୍ୟମୟ ଏବଂ ଅବୋଧଗମ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏଥିରେ ଦାନିଏଲରେ ଥିବା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକେଇ ଧାରାକୁ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି। କେତେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ଈଶ୍ୱର ପୁନରୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଏପ୍ରକାରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଉଚିତ। ପ୍ରଭୁ ସେହି କଥାମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ମହତ୍ ପରିଣାମ ନାହିଁ।" Manuscript Releases, volume 9, 8.

"ପ୍ରଭୁ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ ବିଷୟକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ," ଏବଂ ରୋମ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ "ସମୟଗୁଡ଼ିକ" ପୁନଃ ପୁନଃ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହୋଇଛି। ରୋମ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ "ସମୟ"କୁ ବୁଝିବା "ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ," କାରଣ ସେହିଥିରେ ହିଁ ରୋମକୁ ସେହି ବିଷୟରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ, ଯାହା ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ। ପୋପୀୟ ଶାସନର ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠିଏ ବର୍ଷକୁ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ସିଧାସଳଖ ସାତ ଥର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି।

> ଏବଂ ସେ ସର୍ବୋଚ୍ଚଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା କହିବ, ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜନମାନଙ୍କୁ କ୍ଲାନ୍ତ କରିଦେବ, ଏବଂ ସମୟ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିବ; ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସମୟ, ସମୟମାନ ଓ ଅର୍ଧ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତାହାର ହାତରେ ସମର୍ପିତ ହେବେ। ଦାନିଏଲ 7:25।

> ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ରପରିଧାନ କରିଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଶୁଣିଲି, ଯିଏ ନଦୀର ଜଳ ଉପରେ ଥିଲେ; ସେ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଓ ବାମ ହସ୍ତ ଆକାଶଦିଗକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ, ଯିଏ ଅନନ୍ତକାଳ ଧରି ଜୀବନ୍ତ ଅଛନ୍ତି ସେହିଜଣଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କଲେ ଯେ, ଏହା ଏକ କାଳ, କାଳସମୂହ, ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ କାଳ ପାଇଁ ହେବ; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ପ୍ରଜାଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ଛିଟରାଇଦେବାକୁ ସମାପ୍ତ କରିଥିବାବେଳେ, ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମାପ୍ତ ହେବ। ଦାନିଏଲ 12:7.

> କିନ୍ତୁ ମନ୍ଦିରର ବାହାରେ ଥିବା ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ଏବଂ ତାହାକୁ ମାପିବା ନାହିଁ; କାରଣ ତାହା ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ପବିତ୍ର ନଗରକୁ ବୟାଳିଶ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଦତଳେ ଦଳିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:2।

> ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ସେହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ଦେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ଟାଟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠିଏ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିବେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:3.

> ଏବଂ ସେହି ନାରୀ ମରୁଭୂମିକୁ ପଳାଇଗଲା, ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ଥିଲା, ଯେପରି ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଠି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋଷଣ କରାଯାଉ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:6।

> ଏବଂ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଏକ ମହା ଗରୁଡ଼ ପକ୍ଷୀର ଦୁଇଟି ପାଖ ଦିଆଗଲା, ଯେପରି ସେ ସର୍ପର ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇ ମରୁଭୂମିରେ, ନିଜ ସ୍ଥାନକୁ ଉଡ଼ିଯାଇପାରେ; ସେଠାରେ ସେ ଏକ କାଳ, କାଳମାନ, ଏବଂ ଅର୍ଧ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋଷିତ ହୁଏ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 12:14।

> ଏବଂ ତାହାକୁ ଗର୍ବିତ କଥାମାନ ଓ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦା କହୁଥିବା ଏକ ମୁଖ ଦିଆଗଲା; ଏବଂ ଦୁଇଚାଳିଶି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତାହାକୁ ଅଧିକାର ଦିଆଗଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:5।

ଏହି ସାତଟି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉଲ୍ଲେଖ ରୋମର ବିଭିନ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ। ସେ ଅନୁଚ୍ଛେଦମାନଙ୍କରେ ହିଁ ରୋମ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆହୁରି ଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି କାଳଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ “ତିନି ବର୍ଷ ଏବଂ ଅର୍ଧ କିମ୍ବା 1260 ଦିନ” ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ବାଇବେଲରେ “ତିନି ଏବଂ ଅର୍ଧ ବର୍ଷ” କିମ୍ବା “ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଷ୍ଟି ଦିନ” ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିକୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ଖୋଜି ପାଇବେ ନାହିଁ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ କେବଳ ସେହି ସାତଟି ଉଲ୍ଲେଖର ଗଣନାକୁ ତଦନୁସାରେ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି।

> ୧୩ ଅଧ୍ୟାୟରେ (ପଦ ୧–୧୦) ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଶୁର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି, ଯେହା ‘ଚିତାବାଘ ସଦୃଶ’ ଥିଲା, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଅଜଗର ‘ତାହାର ଶକ୍ତି, ତାହାର ସିଂହାସନ, ଏବଂ ମହା ଅଧିକାର’ ଦେଇଥିଲା। ଏହି ପ୍ରତୀକଟି, ଯେପରି ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଆସିଛନ୍ତି, ପୋପତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ପ୍ରାଚୀନ ରୋମ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଏକଦା ଧାରଣ କରୁଥିବା ଶକ୍ତି, ସିଂହାସନ, ଓ ଅଧିକାରର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଚିତାବାଘସଦୃଶ ପଶୁ ବିଷୟରେ ଏପରି ଘୋଷିତ ହୋଇଛି: ‘ତାହାକୁ ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା ଓ ନିନ୍ଦାବାକ୍ୟ କହିବାକୁ ଗୋଟିଏ ମୁଖ ଦିଆଯାଇଥିଲା.... ଏବଂ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିନ୍ଦା କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ମୁଖ ଖୋଲିଲା, ତାଙ୍କର ନାମ, ତାଙ୍କର ତାବେରନାକଲ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗରେ ବାସ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ପାଇଁ। ଏବଂ ସାଧୁମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ କରିବାକୁ ତାହାକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ସମସ୍ତ ବଂଶ, ଭାଷା ଓ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାକୁ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଥିଲା।’ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ଯାହା ଦାନିଏଲ ୭ର ଛୋଟ ଶିଙ୍ଗର ବର୍ଣ୍ଣନା ସହ ପ୍ରାୟ ସମାନ, ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ପୋପତ୍ୱଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଙ୍ଗିତ କରେ।
>
> “‘ତାହାଙ୍କୁ ବିଆଳିଶି ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଦିଆଗଲା।’ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା କହନ୍ତି, ‘ମୁଁ ତାହାର ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡକୁ ମୃତ୍ୟୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ପରି ଦେଖିଲି।’ ଏବଂ ପୁଣି: ‘ଯେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ନେଇଯାଏ, ସେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ଯିବ; ଯେ ତଲୱାରରେ ହତ୍ୟା କରେ, ସେ ତଲୱାରରେ ହତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ।’ ବିଆଳିଶି ମାସ ‘ଏକ କାଳ, କାଳଦ୍ୱୟ ଓ ଅର୍ଧକାଳ,’ ଅର୍ଥାତ୍ ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଅର୍ଧ, କିମ୍ବା ଦାନିୟେଲ 7 ର 1260 ଦିନ—ସେହି ସମୟ—ସହିତ ଏକଇ; ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ପାପାଲ ଶକ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ଦେବାକୁ ଥିଲା। ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଧ୍ୟାୟମାନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିବାପରି, ଏହି ସମୟକାଳ ପାପାସୀର ସର୍ବୋଚ୍ଚତ୍ୱ ସହ A.D. 538 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 1798 ରେ ଶେଷ ହେଲା। ସେହି ସମୟରେ ପୋପଙ୍କୁ ଫ୍ରେଞ୍ଚ ସେନା ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦୀ କରାଗଲା, ପାପାଲ ଶକ୍ତି ତାହାର ମାରାତ୍ମକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା, ଏବଂ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପୂରଣ ହେଲା, ‘ଯେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ନେଇଯାଏ, ସେ ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ଯିବ।’” The Great Controversy, 439.

“ରୋମକୁ ‘ପ୍ରକାଶ’ କରୁଥିବା” ସେହି “ସମୟ” ଭାବେ ସାଢେ ତିନି ବର୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ଅଧିକାର ସହିତ, ରୋମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବାଇବେଲର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି।

> କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଏଲିୟାଙ୍କ ଦିନରେ ଇସ୍ରାଏଲରେ ଅନେକ ବିଧବାମାନେ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆକାଶ ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଛଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ରହିଲା, ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ଭୟଙ୍କର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା। ଲୂକ 4:25.

ଏଲିୟାହଙ୍କର ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଆଧା, ସମୟକୁ ଯେଜେବେଲ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରେ, ଯିଏ ଥୁଆଟିରାର ମଣ୍ଡଳୀରେ ପାପାଲ ରୋମର ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି।

> ତଥାପି ତୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର କିଛି କଥା ଅଛି; କାରଣ ତୁ ସେହି ଯିଷେବେଲ୍ ସ୍ତ୍ରୀକୁ, ଯେ ନିଜକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି କୁହେ, ମୋର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଓ ବେଶ୍ୟାଚାର କରିବାକୁ ଏବଂ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ପ୍ରଲୋଭିତ କରିବାକୁ ସହି ଆସୁଛୁ। ଆଉ ମୁଁ ତାକୁ ତାହାର ବେଶ୍ୟାଚାରରୁ ମନଫେରାଇବା ପାଇଁ ସମୟ ଦେଇଥିଲି; କିନ୍ତୁ ସେ ମନଫେରାଇଲା ନାହିଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 2:20, 21।

ଯେଜେବେଲ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଚତୁର୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା “ସମୟ” ମଧ୍ୟ ଏକ “ଅବକାଶ” ଅଟେ।

> ଏଲିଆ ଆମମାନଙ୍କ ପରି ସମାନ ଦୁର୍ବଳତାବିଶିଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ, ଏବଂ ବର୍ଷା ନ ହେଉ ବୋଲି ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆତୁରତାର ସହ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ; ତାହା ପରେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ତିନି ବର୍ଷ ଛଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷା ହେଲା ନାହିଁ। ଯାକୁବ ୫:୧୭।

ବୟାଳିଶ ମାସ ଓ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠିଏ ଦିନ ଏକେଇ ସମୟାବଧି ବୋଲି ଟୀକା କରିବା ସମୟରେ, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ଏହି ସମୟକୁ "ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ।

> ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସମୟାବଧି—'ବିଆଳିଶ ମାସ,' ଏବଂ 'ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠିଏ ଦିନ'—ଏକେଇ; ଉଭୟ ସମାନଭାବେ ସେହି ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ରୋମର ପକ୍ଷରୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ସହିବାକୁ ଥିଲା। ପାପାଲ ପ୍ରାଧାନ୍ୟର 1260 ବର୍ଷ ଖ୍ରୀ. 538 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ତେଣୁ 1798 ମସିହାରେ ତାହାର ଅବସାନ ହେବାକୁ ଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ ଏକ ଫରାସୀ ସେନା ରୋମକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ପୋପଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କଲା, ଏବଂ ସେ ନିର୍ବାସନରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଯଦ୍ୟପି ତାହାର କିଛି ସମୟ ପରେ ନୂତନ ପୋପ ଚୟନ କରାଗଲେ, ତଥାପି ସେଥିଠାରୁ ପାପାଲ ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥା ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲା, ସେହି ଶକ୍ତିକୁ ପୁନର୍ବାର କେବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିନାହିଁ।
>
> "ଚର୍ଚ୍ଚ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ନିର୍ଯାତନା 1260 ବର୍ଷର ସମଗ୍ର କାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲି ନଥିଲା। ଈଶ୍ୱର ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପାବଶତଃ ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ନିମୟ ପରୀକ୍ଷାର ସମୟକୁ ଛୋଟ କରିଦେଲେ। ଚର୍ଚ୍ଚ ଉପରେ ଆସିବାକୁ ଥିବା 'ମହା କ୍ଳେଶ' ବିଷୟରେ ପୂର୍ବକଥନ କରିବାବେଳେ ତ୍ରାତା କହିଥିଲେ: 'ଯଦି ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଛୋଟ କରାଯାଇନଥାନ୍ତା, ତେବେ କୌଣସି ପ୍ରାଣୀ ଉଦ୍ଧାର ପାଇନଥାନ୍ତା; କିନ୍ତୁ ନିର୍ବାଚିତମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଛୋଟ କରାଯିବ।' ମାଥିଉ 24:22। ସଂସ୍କାର ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରଭାବରେ 1798 ପୂର୍ବରୁହିଁ ନିର୍ଯାତନାର ଶେଷ ହୋଇଥିଲା।" The Great Controversy, 266.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ "those days" ବାକ୍ୟପ୍ରୟୋଗକୁ ସେହି "ସମୟ" ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଯାହା ପାପାଲ ରୋମକୁ ପରିଚିତ କରେ। ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋତିଅଧ୍ୟାୟର ଏକତ୍ରିଶତମ ପଦରେ ପାପତ୍ୱକୁ ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇବା ପରେ ଯେ ନିର୍ଯାତନା ଅନୁସରଣ କଲା, ସେଥି ବିଷୟରେ କଥା କହନ୍ତି, ସେ ଏହି ନିର୍ଯାତନାର ସମୟକୁ "ଅନେକ ଦିନ" ବୋଲି କହନ୍ତି।

> ଏବଂ ସେହିଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସୈନ୍ୟବଳ ଉଠିଆସିବ, ଏବଂ ସେମାନେ ଶକ୍ତିର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବେ, ଏବଂ ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନକୁ ଦୂର କରିଦେବେ, ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବେ। ଏବଂ ଯେମାନେ ଚୁକ୍ତିବିରୋଧରେ ଦୁଷ୍ଟତା କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାଟୁକଥାଦ୍ୱାରା ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ନିଜ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି, ସେହି ଲୋକମାନେ ଦୃଢ଼ ହେବେ ଏବଂ ବୀରକାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବେ। ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେମାନେ ବୁଝନ୍ତି, ସେମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ; ତଥାପି ସେମାନେ ତଲୱାରଦ୍ୱାରା, ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା, ବନ୍ଦୀତ୍ୱଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ଲୁଟଦ୍ୱାରା ବହୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତିତ ହେବେ। ଦାନିଏଲ 11:31–33.

ରୋମ ତାହା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ; ସେହିକାରଣରୁ ପୌଲ କହନ୍ତି ଯେ ପାପର ମଣିଷ "ତାହାର ସମୟରେ" ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ରୋମ ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ସ୍ଥାପିତ କରେ—ଯାହାକୁ ଯଦି ଆମେ ଜାଣିନାହୁଁ, ଆମେ ନଷ୍ଟ ହେବୁ—ଏହି ସତ୍ୟ ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟ କାହିଁକି ଏତେ ବାରମ୍ବାର ଏବଂ ଏତେ ନାନା ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର "ଯେ ସବୁ ବିଷୟର କୌଣସି ବଡ଼ ପରିଣାମ ନାହିଁ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତି ନାହିଁ।" ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମୟାବଧିର ଶେଷ ସୀମା ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

> ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ, ସେମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ; ତଥାପି ସେମାନେ ତଲୱାର, ଅଗ୍ନି, ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଓ ଲୁଟ ଦ୍ୱାରା ବହୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତିତ ହେବେ। ଏବଂ ସେମାନେ ପତିତ ହେବାବେଳେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ସହାୟତା ଦିଆଯିବ; କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ଚାଟୁକଥା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହେବେ। ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ପତିତ ହେବେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ, ପରିଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଭ୍ର କରିବାକୁ, ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; କାରଣ ଏହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପାଇଁ ଅଛି। ଦାନିଏଲ 11:33–35।

"ଶେଷ ସମୟ" "ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଧ ାରିତ ସମୟ ପାଇଁ ଅଛି।" "ନିର୍ଦ୍ଧ ାରିତ" ପାଇଁ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି "moed," ଏବଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ନିଶ୍ଚ ିତ ସମୟ କିମ୍ବା ଏକ ନିୟୋଜନ। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତ କରେ "ନିର୍ଦ୍ଧ ାରିତ ସମୟ"ର

ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମୂଳକ ସମ୍ପ ର୍କିକତା ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱ , ଏହାକୁ କେତେଥର ଉଲ୍ଲେ ଖ କରାଯାଇଛି, ତାହା ଦ୍ୱ ।ରା ଚିହ୍ନ ି ତ ହୁଏ। ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ଅଳ୍ପ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟ ି ଷ୍ଟ ମାନେ, ଯଦି କେହି ଥାନ୍ତ ି, ଏହାକୁ ସ୍ୱ ୀକାର କରନ୍ତ ି ଯେ 1989 ଏକ "ଶେଷ ସମୟ" ଥିଲା, ଏବଂ ସେହିହେତୁ 1989 ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧ ୍ାରିତ ସମୟ ଥିଲା। ଏହା ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ନିୟୋଜନ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋ ।ଳନ ପାଇଁ ଜ୍ଞ ।ନକୁ ଅମୁଦ୍ର ି ତ କରିବେ। ଏହି କାରଣରୁ, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତ କ ଏହି ସତ୍ୟ ର ସାକ୍ଷ ୍ୟ ପ୍ର ଦାନ କରେ ଯେ "ନିର୍ଦ୍ଧ ୍ାରିତ ସମୟ" "ଶେଷ ସମୟ"ର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନ ି ତ କରେ। ଦାନିଏଲ ଅଧ ।ୟ ଆଠରେ, ଏହି ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ର ତୀକ ଉପସ୍ଥ ।ପିତ କରାଯାଇଛି।

> ଏବଂ ମୁଁ ଉଲାଇ ନଦୀର ଦୁଇ କୂଳ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯିଏ ଡାକି କହିଲେ, ଗବ୍ରିଏଲ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏହି ଦର୍ଶନ ବୁଝାଇ ଦିଅ। ତେଣୁ ସେ ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲି, ସେଠାକୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ଏବଂ ସେ ଆସିବାମାତ୍ରେ ମୁଁ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ମୁହଁ ନମାଇ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲି; କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ବୁଝ; କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ଅନ୍ତକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ। ଏବେ ସେ ମୋ ସହ କଥାହେଉଥିବା ବେଳେ, ମୁଁ ମୁହଁ ଭୂମିଦିଗରେ କରି ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ପଡ଼ିଥିଲି; କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କରି ସିଧା କରି ଦଣ୍ଡାୟମାନ କରିଦେଲେ। ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ଦେଖ, କ୍ରୋଧର ଶେଷକାଳରେ କ'ଣ ଘଟିବ, ମୁଁ ତୋତେ ଜଣାଇବି; କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ଅନ୍ତ ହେବ। ଦାନିଏଲ 8:16–19.

ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଭଳି, ଏହି ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ "ଶେଷକାଳ" ବାକ୍ୟର "ଶେଷ" ଶବ୍ଦଟି ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ, "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଶବ୍ଦଠାରୁ ଭିନ୍ନ। "ଶେଷକାଳ" ଏମିତି ଏକ ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ" (moed) ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିଯୁକ୍ତି; ଏବଂ "ଶେଷକାଳ" (ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ "qets") ହେଉଛି ଏକ ସମୟାବଧି, ଯାହା ସେହି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ସେହି "ସମୟ" ହିଁ ରୋମକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଏବଂ ସେହି "ସମୟ" ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ସେହି ସମୟାବଧିର ଶେଷ, ଏବଂ ସେହି ସମୟର ଶେଷ ପରେ ଆସୁଥିବା ଅବଧି, ଅନେକ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଚବିଶମ ପଦରେ, ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମକୁ ଏକ "ସମୟ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱଶାସନ କରୁଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ "ସମୟ" ହେଉଛି ତିନି ଶେ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ, କାରଣ ବାଇବେଲୀୟ ଏକ ବର୍ଷରେ ତିନି ଶେ ଷାଠିଏ ଦିନ ଥାଏ। ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ "ଏକ ସମୟ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କଲା, ଏବଂ ପାପାଲ ରୋମ "ଏକ ସମୟ, ସମୟମାନ ଓ ଅର୍ଧ ସମୟ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କଲା। ଆଧୁନିକ ରୋମ ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ "ଘଣ୍ଟା" କିମ୍ବା ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ "ବିଆଳିଶି ମାସ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରେ। 1844 ପରେ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ସମୟ ନାହିଁ; ଏହିକାରଣରୁ "ଘଣ୍ଟା" ଏବଂ "ବିଆଳିଶି ମାସ" ହେଉଛି ସିଗ୍ରହି ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମାନବଜାତିର ଅନୁଗ୍ରହ-ସମୟର ଅବସାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର କାଳ। କିନ୍ତୁ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 31 ମସିହାର ଆକ୍ଟିଅମ୍ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ 330 ମସିହାରେ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀକୁ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନୋପଲକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭାବେ ଶାସନ କଲା। ଆମେ ଜାଣୁଛୁ ଯେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ବିଷୟରେ କହୁଛି, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ "ଚୁକ୍ତିର ଅଧିପତି" ଭାବେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯାଇଛି, ଯିଏ ତାଙ୍କର କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧତା ସମୟରେ "ଭଙ୍ଗ କରାଯିବେ"। ସେ ସମୟରେ ଯେ ଶକ୍ତି ଶାସନ କରୁଥିଲା, ସେହି ଥିଲା ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ; ତେଣୁ ଏବେ ଯେ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଅବଲୋକନ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

> ତାହାର ସ୍ଥାନରେ ଜଣେ ନିକୃଷ୍ଟ ମଣିଷ ଉଠିବେ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ରାଜ୍ୟର ସମ୍ମାନ ଦେବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଆସିବେ ଏବଂ ଚାଟୁକାରିତା ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ହସ୍ତଗତ କରିବେ। ଏବଂ ବନ୍ୟାର ସେନାବଳ ପରି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ବହିଯିବେ ଏବଂ ଭଙ୍ଗିଯିବେ; ହଁ, ଚୁକ୍ତିର ଅଧିପତି ମଧ୍ୟ। ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତି ହେବା ପରେ ସେ କପଟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ; କାରଣ ସେ ଉପରକୁ ଆସିବେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବେ। ସେ ପ୍ରଦେଶର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମୃଦ୍ଧ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ; ଏବଂ ସେ ଏମିତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ଯାହା ତାହାଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ କରିନଥିଲେ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ମଧ୍ୟ କରିନଥିଲେ; ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଟ, ଧନସମ୍ପଦ ଏବଂ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ବଣ୍ଟନ କରିବେ; ହଁ, ସେ ଦୁର୍ଗମ ଦୁର୍ଗମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ଯୋଜନା ରଚିବେ, କିନ୍ତୁ କେବଳ କିଛି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ଦାନିଏଲ 11:21–24।

ଏହି ପଦ୍ୟ ମାନଙ୍କ ର ଶେଷ ଖଣ୍ଡ ରେ ଥିବା “against” ଶବ୍ଦ ଟି ପ୍ର କୃତରେ “from” ଅର୍ଥ ବ୍ୟ ଞ୍ଜ ନା କରେ, ଏବଂ ଏହି ପଦ୍ୟ କହୁଛି ଯେ ପୌରାଣିକ ରୋମ ତାହାର ଦୃଢ଼ଗଡ଼ (ରୋମ ନଗର) “ଠାରୁ” ତିନି ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ଶାସନ କରିବ (ନିଜ ଚକ୍ର ାନ୍ତ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ର କାଶ କରିବ)।

"'ପଦ 24। ସେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ବକ ଭାବେ ପ୍ରଦେଶର ସର୍ବାଧିକ ସମୃଦ୍ଧ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରବେଶ କରିବ; ଏବଂ ସେ ଏମିତି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଯାହା ତାହାର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ କରିନଥିଲେ, ନାହିଁ ତାହାର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ; ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଟର ସାମଗ୍ରୀ, ମାଲମତା ଓ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ବଣ୍ଟନ କରିବ; ହଁ, ସେ ଦୁର୍ଗମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ଯୋଜନାମାନଙ୍କୁ ଏକ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଚିବ।'"

“ରୋମର ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ଜାତିମାନେ ଯେ ସାଧାରଣ ପ୍ରକାରରେ ମୂଲ୍ୟବାନ ପ୍ରାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଓ ସମୃଦ୍ଧ ଭୂଭାଗରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ, ତାହା ଯୁଦ୍ଧ ଓ ବିଜୟ ଦ୍ୱାରା ଥିଲା। ଏବେ ରୋମକୁ ସେହି କାମ କରିବାକୁ ଥିଲା, ଯାହା ପିତୃପୁରୁଷମାନେ କିମ୍ବା ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ କରିନଥିଲେ; ଅର୍ଥାତ, ଏହି ସମସ୍ତ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା। ପୂର୍ବରୁ ଅଶ୍ରୁତ ଏକ ପ୍ରଥା ଏବେ ପ୍ରଚଳିତ ହେଲା—ରାଜାମାନେ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରସ୍ୱରୂପ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଯାଉଥିଲେ। ଏହି ପ୍ରକାରରେ ରୋମ ବିଶାଳ ପ୍ରାନ୍ତଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକାରୀ ହେଲା।”

“ଏବଂ ଯେମାନେ ଏପରିଭାବରେ ରୋମର ଆଧିପତ୍ୟ ଅଧୀନକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହାରୁ କୌଣସି ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ ମଧ୍ୟ ପାଇନଥିଲେ ନୁହେଁ। ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୟା ଓ ସହନଶୀଳତାର ସହ ଆଚରଣ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହା ମନେ ହେଉଥିଲା, ଯେପରି ସିକାର ଓ ଲୁଟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଟନ କରାଯାଉଛି। ସେମାନେ ନିଜ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥିଲେ, ଏବଂ ରୋମୀୟ ଶକ୍ତିର ଛତ୍ରଛାୟା ଅଧୀନରେ ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତାରେ ବିଶ୍ରାମ କରୁଥିଲେ।”

“ଏହି ପଦର ଶେଷ ଅଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ବିଶପ୍ ନ୍ୟୁଟନ୍ ଦୁର୍ଗମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଠାରୁ ଯୁକ୍ତିକୌଶଳମୂଳକ ଯୋଜନା କରିବାର ଧାରଣା ଦେଇଛନ୍ତି। ରୋମୀୟମାନେ ତାଙ୍କର ସାତୋଟି ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ସୁଦୃଢ଼ ନଗରର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୁର୍ଗଠାରୁ ଏହିପରି କରିଥିଲେ। 'ଏକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ;' ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ଏହା ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ସମୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ୩୬୦ ବର୍ଷ। ଏହି ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ କେଉଁ ବିନ୍ଦୁଠାରୁ ଗଣନା କରାଯିବ? ସମ୍ଭବତଃ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରାଯାଇଥିବା ଘଟଣାଠାରୁ।”

"'ପଦ 25। ଏବଂ ସେ ବଡ଼ ସେନାସହିତ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ଶକ୍ତି ଓ ସାହସକୁ ଉଦ୍ଦୀପିତ କରିବ; ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶାଳ ଓ ପରାକ୍ରମୀ ସେନାସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦୀପିତ ହେବ; କିନ୍ତୁ ସେ ସ୍ଥିର ରହିପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରିବେ।'"

“ପଦ 23 ଓ 24 ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଯିହୂଦୀମାନେ ଓ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖ୍ରୀ. ପୂ. 161 ରେ ସଂପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ରୋମ ସାର୍ବଜନୀନ ଆଧିପତ୍ୟ ଲାଭ କରିଥିଲା, ସେହି କାଳକୁ ନେଇ ଆସାଯାଇଛୁ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ଏହି ପଦ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା, ଅର୍ଥାତ୍ ମିଶର, ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜୋରଦାର ଅଭିଯାନ ଏବଂ ବଡ଼ ଓ ପ୍ରବଳ ସେନାବଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ଏକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରାଏ। ଏପରି ଘଟଣାମାନେ କି ଏହି ସମୟରେ ରୋମର ଇତିହାସରେ ଘଟିଥିଲେ?—ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିଥିଲେ। ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ଥିଲା ମିଶର ଓ ରୋମର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ; ଏବଂ ସେହି ରଣ ଥିଲା ଏକ୍ଟିଅମର ଯୁଦ୍ଧ। ଆସନ୍ତୁ, ଏହି ସଂଘର୍ଷକୁ ନେଇ ଯାଇଥିବା ପରିସ୍ଥିତିମାନଙ୍କର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅବଲୋକନ କରିବା।” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 271–273.

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଓ ଶେଷ ପୁନରାୟ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି।

ଏବଂ ସେ ବହୁତ ବଡ଼ ସେନା ସହିତ ଦକ୍ଷ ିଣର ରାଜାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ନିଜର ଶକ୍ତ ି ଓ ସାହସକୁ ଉଦ୍ଦ ୀପିତ କରିବ; ଏବଂ ଦକ୍ଷ ିଣର ରାଜା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ବଡ଼ ଓ ପ୍ର ବଳ ସେନା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦ ୀପିତ ହେବ; କିନ୍ତୁ ସେ ଠିଆ ରହିପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଚକ୍ର ାନ୍ତ ରଚିବେ। ହଁ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ଭୋଜନର ଅଂଶ ଭୋଗ କରନ୍ତ ି ସେମାନେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେନା ବହିଯିବ; ଓ ଅନେକେ ବଧିତ ହୋଇ ପତିତ ହେବେ। ଏବଂ

> ଏହି ଦୁଇ ରାଜାଙ୍କର ହୃଦୟ ଅପକାର କରିବା ପାଇଁ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନେ ଏକେ ମେଜରେ ବସି ମିଥ୍ୟା କହିବେ; କିନ୍ତୁ ତାହା ସଫଳ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ହିଁ ହେବ। ତା'ପରେ ସେ ବହୁତ ବଡ଼ ସମ୍ପଦ ସହିତ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିବ; ଏବଂ ତାହାର ହୃଦୟ ପବିତ୍ର ଚୁକ୍ତିର ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବ; ଏବଂ ସେ ପରାକ୍ରମୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରିଯିବ। ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ସେ ପୁଣି ଫେରି ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ଆସିବ; କିନ୍ତୁ ଏହା ପୂର୍ବବତ୍ କିମ୍ବା ପରବର୍ତ୍ତୀବତ୍ ହେବ ନାହିଁ। ଦାନିଏଲ 11:25–29।

ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଗାବ୍ରିଏଲ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ ଯେ "ଖାଜୋନ୍," ଅର୍ଥାତ୍ ପଚିଶ ଶେ ଏବଂ କୁରି ବର୍ଷର ଦର୍ଶନ, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ସମାପ୍ତ ହେବ, ଏବଂ ତାହା ପରେ "ଶେଷ ସମୟ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଯୁଗ ଆରମ୍ଭ ହେବ। ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ, ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ହେଉଛି ସେହି ତିନି ଶେ ଷାଠି ବର୍ଷର ଶେଷ, ଯେତେବେଳେ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭାବରେ ପୃଥିବୀକୁ ଶାସନ କରିବ। ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ "ଶେଷ ସମୟ" କିଛି ନାହିଁ, କାରଣ ଇତିହାସର ସେହି ଅବଧିର ଶେଷରେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେବା ପାଇଁ ସେଠାରେ କୌଣସି ମୋହରାଙ୍କିତ ବିଷୟ ଥିଲା ନାହିଁ।

ଦାନିଏଲର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, "କ୍ରୋଧ"ର "ଶେଷ ଅନ୍ତ" ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ—ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷ, ଯାହା ଦୁଇ ହଜାର ତିନିଶେ ବର୍ଷ ସହିତ ଏକେ ସମୟରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା—"ଶେଷ ସମୟ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିଥିଲା; କାରଣ 1844 ମସିହାରେ, ଯାହା ଉଭୟ ଦର୍ଶନର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଥିଲା, ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଆଲୋକ ଅମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା। ଦାନିଏଲ 11 ଅଧ୍ୟାୟରେ, 30 ରୁ 36 ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, 1798 ମସିହାରେ "ପ୍ରଥମ କ୍ରୋଧ"ର ଶେଷରେ, "ଶେଷ ସମୟ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ ଏକ ଅବଧି ହେବାକୁ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଆଲୋକ ଅମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହିପରି, ଅନ୍ୟଜାତୀୟ ରୋମର ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର କୌଣସି "ଶେଷ ସମୟ" ନଥିଲା, କେବଳ ଏକ "ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ" ଥିଲା, ଯାହା ତିନିଶେ ଷାଷ୍ଠି ବର୍ଷ କେବେ ସମାପ୍ତ ହେଲା ତାହା ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲା; କିନ୍ତୁ 1798 ମସିହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଏବଂ 1844 ମସିହାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ—ଉଭୟେ ଏକ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅମୁଦ୍ରିତ କଲା, ଯାହାକି "ଶେଷ ସମୟ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ ଅବଧିରେ ବୁଝିବାକୁ ଥିଲା।

ରୋମ ତାହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେହିପରି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। "ସମୟ, ସମୟଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଅର୍ଦ୍ଧ ସମୟ", "ବିଆଳିଶ ମାସ", "ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଷ୍ଠି ଦିନ", ଏବଂ "ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ" ହେଉଛି ସେହି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି, ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗ ସମୟରେ ପାପାସୀ ଶାସନ କରିଥିବା ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ। ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ସହିତ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ସମୟାବଧି ହେଉଛି ଏକ ଶତ ଛବିଶ ବର୍ଷ। ଏକ ଶତ ଛବିଶ ମଧ୍ୟ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ଷାଷ୍ଠି ଦିନର ଏକ ପ୍ରତୀକ, କାରଣ ଏହା ସେହି ସଂଖ୍ୟାର ଦଶମାଂଶ ଅଟେ। 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରୁ ଆରମ୍ଭ କରି 1989 ମସିହାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବା ଏକ ଶତ ଛବିଶ ବର୍ଷ, 1989କୁ ତାଙ୍କର ଶେଷଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ବୋଲି ସୂଚିତ କରେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> "ଆମେ କିପରି ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବୁ? ଆମେ କି ଏକ ପରେ ଏକ ଆମର ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଖୁଣ୍ଟିଗୁଡ଼ିକୁ ଗାଡ଼ି ଦେଇ, ତାହାପରେ ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଆମର ସ୍ଥିରୀକୃତ ମତମାନଙ୍କ ସହିତ ମେଳ କରାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ, କିମ୍ବା ଆମର ଧାରଣା ଓ ମତମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ରଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଯାଇ, ସତ୍ୟର ଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆମର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷରୁ ମାପିବୁ? ଅନେକେ, ଯେମାନେ ବାଇବେଲ ପଢ଼ନ୍ତି ଏବଂ ଏକାଧାରେ ଶିଖାନ୍ତି ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ଯେଉଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ସତ୍ୟକୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ବୁଝି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ସତ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଭୁଲକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ମାତ୍ର ନିଜମାନଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଖକୁ ଆଣନ୍ତେ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କ ଧାରଣାକୁ ଠିକ୍ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ନିଜ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ଆଲୋକରେ ପଢ଼ିବାରୁ ବିରତ ରହନ୍ତେ, ତେବେ ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାର ଓ ଅନ୍ଧତାରେ ଚାଲୁନ୍ତି ନାହାନ୍ତା, କିମ୍ବା ଭୁଲକୁ ପୋଷଣ କରୁନ୍ତି ନାହାନ୍ତା। ଅନେକେ ଶାସ୍ତ୍ରର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜମାନଙ୍କ ମତାମତକୁ ମନୋନୁକୂଳ ଅର୍ଥ ଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଭ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରନ୍ତି। ଯେବେ ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନ ଆରମ୍ଭ କରୁ, ସେବେ ଆମେ ନମ୍ର ହୃଦୟ ସହ ଏହା କରିବା ଉଚିତ। ସମସ୍ତ ସ୍ୱାର୍ଥପରତା, ସମସ୍ତ ମୌଳିକତାପ୍ରିୟତାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଉଚିତ।

ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ପୋଷିତ ମତମାନଙ୍କୁ ଅଭ୍ରାନ୍ତ ବୋଲି ମନେ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ଯିହୂଦୀମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ସ୍ଥାପିତ ପାରମ୍ପରିକ ପ୍ରଥାଗୁଡ଼ିକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ ଥିବାରୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ବିନାଶ ଘଟିଲା। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ମତାମତ କିମ୍ବା ଶାସ୍ତ୍ର ବ୍ୟାଖ୍ୟାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ମଣିଷମାନେ ଯେତେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି କୌଣସି ମତ ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତୁ ନାହିଁ, ଯଦି ସେଗୁଡ଼ିକ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ସମର୍ଥିତ ନୁହେଁ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେବା ଉଚିତ।

"ଯେମାନେ ନିଷ୍ଠାପୂର୍ବକ ସତ୍ୟକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜର ଅବସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ପରୀକ୍ଷା ଓ ସମାଲୋଚନା ପାଇଁ ଖୋଲା ରଖିବାରେ ଅନିଚ୍ଛୁକ ହେବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ମତାମତ ଓ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକ ବିରୋଧ କରାଗଲେ ବିରକ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ। ଚାଳିଶି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ମନୋଭାବ ପୋଷିତ ହୁଏଥିଲା। ଆମେ ଆତ୍ମାରେ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ଏକତ୍ର ହୁଏଥିଲୁ, ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଯେ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଶିକ୍ଷାରେ ଏକ ହେବାକୁ ପାରିବୁ; କାରଣ ଆମେ ଜାଣୁଥିଲୁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଭକ୍ତ ନୁହନ୍ତି। ଏକ ସମୟରେ ଏକ ବିଷୟକୁ ତଦନ୍ତର ବିଷୟ କରାଯାଉଥିଲା। ଏହି ତଦନ୍ତ-ସଭାମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଲକ୍ଷଣ ଥିଲା ଗମ୍ଭୀରତା। ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଭକ୍ତିମିଶ୍ରିତ ଭୟଭାବ ସହିତ ଖୋଲାଯାଉଥିଲା। ଆମେ ପ୍ରାୟସଃ ଉପବାସ କରୁଥିଲୁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟକୁ ବୁଝିବାରେ ଆମେ ଅଧିକ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରିବୁ। ଗଭୀର ପ୍ରାର୍ଥନା ପରେ ଯଦି କୌଣସି ବିଷୟ ବୁଝାଯାଉ ନଥିଲା, ତେବେ ତାହା ଉପରେ ଆଲୋଚନା ହୁଏଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସ୍ୱାଧୀନଭାବରେ ନିଜ ମତ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ; ତାପରେ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ନତ ହୁଏଥିଲୁ, ଏବଂ ଏହି ଗମ୍ଭୀର ବିନନ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉପରକୁ ଉଠୁଥିଲା ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ, ଯେଣେକି ଆମେ ଏକ ହୋଇପାରିବୁ, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ପିତା ଏକ। ବହୁ ଅଶ୍ରୁ ପାତ ହୁଏଥିଲା। ଯଦି କୌଣସି ଭାଇ, କୌଣସି ଅଂଶକୁ ସେ ଯେପରି ବୁଝିଥିଲେ ସେପରି ନ ବୁଝିବାରୁ ଅନ୍ୟ ଭାଇଙ୍କର ବୁଝିବାର ଧୀରତା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ତିରସ୍କାର କରୁଥାନ୍ତା, ତେବେ ତିରସ୍କୃତ ଭାଇ ପରେ ନିଜ ଭାଇଙ୍କର ହାତ ଧରି କହୁଥାନ୍ତା, 'ଆସ, ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଶୋକ ଦେବା ନାହିଁ। ଯୀଶୁ ଆମ ସହିତ ଅଛନ୍ତି; ଆସ, ଆମେ ନମ୍ର ଓ ଶିଖିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମନୋଭାବ ରକ୍ଷା କରିବା;' ଏବଂ ସମ୍ବୋଧିତ ଭାଇ କହୁଥାନ୍ତା, 'ମୋତେ କ୍ଷମା କର, ଭାଇ, ମୁଁ ତୁମ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିଛି।' ତାପରେ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ଆଉ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା ସମୟରେ ନତ ହୁଏଥିଲୁ। ଏହିପରିଭାବରେ ଆମେ ବହୁ ଘଣ୍ଟା କାଟୁଥିଲୁ। ସାଧାରଣତଃ ଆମେ ଏକ ସମୟରେ ଚାରି ଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଏକସାଥିରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁନଥିଲୁ, ତଥାପି କେବେ କେବେ ସମଗ୍ର ରାତିଟି ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ଗମ୍ଭୀର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ବ୍ୟତୀତ ହୁଏଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆମ ସମୟ ପାଇଁ ସତ୍ୟକୁ ଆମେ ବୁଝିପାରିବୁ। କେତେକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୋ ଉପରେ ଅବତରିତ ହୁଏଥିଲେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଥ ଦ୍ୱାରା କଠିନ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ତାହାପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମନ୍ୱୟ ଥାଉଥିଲା। ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକ ମନ ଓ ଏକ ଆତ୍ମାର ଥିଲୁ।"

"କୌଣସି ମଣିଷର ମତାମତକୁ ମେଳାଇବା ପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ରବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବିକୃତ କରାଯିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଆମେ ସର୍ବାଧିକ ଆନ୍ତରିକତା ସହିତ ପ୍ରୟାସ କରିଲୁ। ଯେସବୁ ବିଷୟ ଅଳ୍ପ ଗୁରୁତ୍ୱର ଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁଥିରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମତ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅଧିକ ଜୋର ନ ଦେଇ ଆମେ ଆମର ମତଭେଦକୁ ସମ୍ଭବ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଲୁ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ଭାର ଥିଲା, ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରିବା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ହେବ ଯେ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏକ ହେଉନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେ ଏବଂ ପିତା ଏକ ଅଟନ୍ତି। କେବେ କେବେ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କିମ୍ବା ଦୁଇଜଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ମତର ବିରୋଧରେ ହଠାତ୍ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଠିଆ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ହୃଦୟର ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବନାକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରବୃତ୍ତି ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲା, ଆମେ ଆମର ଅନୁସନ୍ଧାନକୁ ବିରତ କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ଆମ ସଭାକୁ ମୁଲତବି କରୁଥିଲୁ, ଯେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁ, ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ କଥାବାର୍ତ୍ତା ବିନା ମତଭେଦର ବିଷୟକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରି, ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଲୋକ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତୁ। ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ଆମେ ବିଦାୟ ନେଉଥିଲୁ, ପୁଣିଥରେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଆହୁରି ଅନୁସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ମିଳିବାକୁ। କେତେକ ସମୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଆମ ଉପରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅବତରିତ ହୁଏଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଆଲୋକ ସତ୍ୟର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲା, ଆମେ ଏକାସାଥି କାନ୍ଦୁଥିଲୁ ଏବଂ ଆନନ୍ଦ କରୁଥିଲୁ। ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲୁ; ଆମେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲୁ।"

“ସେହି ଦିନମାନଙ୍କ ରେ ପରମେଶ୍ୱ ର ଆମ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସତ୍ୟ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ବାନ ଥିଲା। ଆଜି ଆମର ଏକତା ଏମିତି ସ୍ୱ ଭାବର ହେବା ଆବଶ୍ୟ କ, ଯାହା ପରୀକ୍ଷା ର କସଟିକୁ ସହିପାରିବ। ଆମେ ଏଠାରେ ଗୁରୁଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଛୁ, ଯେପରି ଆମେ ଉପରୋକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପାଇଁ ପ୍ର ଶିକ୍ଷିତ ହେବୁ। ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଦୃଶ ଭାବରେ ନିରାଶାକୁ ସହିବା ଶିଖିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଶିକ୍ଷା ଆମ ପାଇଁ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।

“ଆମେ ଶିଖିବା ପାଇଁ ଅନେକ ପାଠ ରଖିଛୁ, ଏବଂ ଭୁଲିଦେବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ, ବହୁତ କିଛି ଅଛି। କେବଳ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ସ୍ୱର୍ଗ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ। ଯେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ କେବେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପ୍ରିୟ ଧାରଣାକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ, କେବେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ମତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଅବସର ଆସିବ ନାହିଁ, ସେମାନେ ନିରାଶ ହେବେ। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଦୃଢ଼ ହଠସହିତ ନିଜର ଧାରଣା ଓ ମତାମତକୁ ଧରି ରହୁଛୁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ସେହି ଏକତା ପାଇପାରିବୁ ନାହିଁ, ଯାହା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ।” Review and Herald, July 26, 1892.